

ekstraordinære Tilstand har vi maattet lade dem passere, og saa maa man jo se, hvorledes man, naar denne Tilstand en Gang er forbi, kan redressere, hvad Skade der er sket ved flere af de mindre vel overvejede Foranstaltninger, der er truffene. For to Dage siden havde jeg ved Finanslovsforslagets første Behandling Lejlighed til at udtale, at under de ekstraordinære Forhold og med de store Krav, der stilles til Landets Finanser, er det nødvendigt at skaffe ekstraordinære Midler til Veje til Dækning af den Underbalance, som den højtærede Finansminister i sin Tale i Folketinget udtalte, der vilde blive. Han anslag de samlede Udgifter til 300 Mill. Kr. og den Underbalance, der vilde være at dække, til ca. 70 Mill. Kr. Til Dækning af dette Underskud kan man forstaa, at Ministeren vender tilbage til det Skatteobjekt, som allerede har været benyttet de to foregaaende Aar, men jeg havde allerede den Dag Lejlighed til at fremføre, at det rimeligste var dog, at man først og fremmest saa hen til Statsvirksomhederne og sørgede for, at disse ikke gav Underbalance, men gav en rimelig Forrentning; og hvis Driftsudgifterne er steget saa stærkt, at dette ikke er Tilfældet, maatte man skaffe forøgede Indtægter til Veje. Jeg henpegede i Særdeleshed paa Statsbanerne, hvis meget store Kulforbrug til stedse stigende Priser og Slid paa dyrt Materiel nødvendigvis maa fremkalde en uheldig økonomisk Situation paa dette Budget. Jeg vil atter benytte Lejligheden til at nævne dette i Dag; jeg tror, det kan være godt, at dette Omkvæd bliver gentaget; til sidst kan det maaske medføre, at hele Forsamlingen bliver revet med og synger Omkvædet med.

De to Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat, og som er til Behandling her i Tinget i Dag, er for det første, som jeg allerede har nævnt, Forslag om Merindkomstskat og dernæst Forslag om forhøjet Ejendomsskyld. Om det sidste Lovforslag maa jeg sige, at Ejendomsbeskatning jo i og for sig egner sig meget lidt til ekstraordinær Beskatning. Ejendomsbeskatningen bør man saa lidt som muligt røre ved; man bør kunne gaa ud fra, at Ejendomsskatteerne er stabile. Og Ejendomsskatteerne er jo ikke i allermindste Grad en Maalestok for vedkommendes Skatteevne. Ejendomsbeskatningen bør endvidere være saaledes, at den rammer ligeligt paa samtlige Ejendomme, og medens det skatte-teknisk kan forsvares, at man ved Indkomst- og Formueskat giver Fradrag for de mindre Indtægter, bliver en saadan Skatteregel ikke

teknisk forsvarlig overfor en Ejendomsbeskatning. Vi har imidlertid i vor Ejendoms-skyldlov indført et Fradrag for de mindste Ejendomme, hvilket ved den sidste Lov om Ejendomsbeskatning blev forhøjet til 2,800 Kr. og samtidig gjort ensartet for samtlige Ejendomme. Det var den Fordel, man opnaaede derved, men denne Forhøjelse af Skattefradraget betyder en meget betydelig Reduktion af Udbyttet af Ejendomsbeskatningen; den har medført, at medens tidligere 85,2 pCt. af den hele Vurderingssum var skattepligtig, er det nu kun 78,2 pCt. Men ved denne ekstraordinære Lov er den højtærede Minister gaaet endnu videre paa denne i skatteteknisk Henseende uforsvarlige Vej og har undtaget Ejendomme paa 8,000 Kr.s afgiftspligtig Værdi, hvilket yderligere er forværret i Folketinget, idet man har forhøjet dette Beløb til 10,000 Kr. Dette vil for det første forringe Skattens Beløb meget betydeligt, saaledes at man ikke faar de 50 pCt. Tillæg paa dette Skatteobjekt, som den højtærede Minister havde tilsigtet. Men dernæst vil jeg sige, at der er jo allerede fremkommet en betydelig Skatteforøgelse paa Ejendom, idet samtlige Ejendomme har været Genstand for en Omvurdering i det sidste Aar. Efter en foreløbig Opgørelse, der er kommet mig i Hænde, stiller det sig saaledes, at medens Vurderingen i 1909 gav en samlet Vurderingssum af 6,110,000,000 Kr., har Vurderingen i 1916 vist sig at give en samlet Vurderingssum af 7,823,000,000 Kr., d. v. s. at Ejendomsskyldvurderingssummen er forhøjet med 1,713,000,000 Kr. Det er altsaa ikke saa lille et Beløb, som Ejendommene paa denne Konto vil komme til at svare ud over, hvad de tidligere har svaret. Tillige er det jo, maa jeg tilføje, meget ofte Tilfældet, at de mindre Ejendomme ejes af Folk, der sidder inde med ret gode Indtægter, og derfor slaar den ganske flygtige Betragtning ikke til, at man ved at indrømme en stor Moderation overfor de mindre Ejendomme eller endogsaa helt fritage disse, nu altsaa indtil et Beløb af 10,000 Kr., vil udøve en Retfærdighedshandling overfor mindre velstillede. Ejendomsbeskatningen egner sig derfor efter mit Skøn kun i ringe Grad til at være en Hjælpeskat under saadanne ekstraordinære Tilfælde, og den bliver det saa meget mindre, naar man har foretaget den Slags Forandringer i Ejendomsskyldloven, som nu er sket, først fra den højtærede Ministers Side og dernæst fra Folketingets Side.

Med Hensyn til det vigtigste af de